

Μάλλον έχουμε να κάνουμε με την πιο μεστή δουλειά των Body Count. Φυσικά, δεν ζούμε πλέον στα 90s, ώστε να περιμένουμε να γίνουν επιτυχίες κάποια τραγούδια του συγκεκριμένου album, όπως έγιναν μερικά τραγούδια των πρώτων album (βλ. “Cop killer”, “Born dead”, “KKK bitch” ή ακόμα και η διασκευή του “Hey Joe”). Η εποχή όπου οι Body Count καινοτομούσαν (όσο καινοτομούσαν) έχει παρέλθει, χωρίς επιστροφή. Δεν παύει βέβαια να κινεί ενδιαφέρον οποιαδήποτε νέα τους δουλειά. Το “Manslaughter” κυλάει φοβερά από την αρχή του ως το τέλος του, αποτελώντας πρακτικά ένα metal album που κοπανάει αδιάκοπα. Εννοείται πως τα gangsta rap στοιχεία και η άσεμνη γλώσσα είναι παρόντα, όπως πάντα άλλωστε. Το δέσιμο μεταξύ των μελών, καθώς και η ποιότητα της παραγωγής, βρίσκονται στο καλύτερο επίπεδο που έχουν παρουσιάσει ποτέ οι Body Count. Είναι γεγονός ότι άργησαν να το καταφέρουν, αλλά κάλιο αργά παρά ποτέ. Ένα τραγούδι που ακούει στο όνομα “Talk shit, get shot” αποτελεί το ξεκίνημα του “Manslaughter”. Ένα απλό, κοφτό ριφάκι με δύο μονάχα νότες μπορεί άνετα να σε ξεσηκώσει και να σε βάλει στο mood του album. Η πραγματική σφαγή όμως ξεκινάει με το επόμενο “Pray for death”, τραγούδι με runk στοιχεία, ό,τι πρέπει για κλωτσοπατινάδες μπροστά στη σκηνή ενός live. Το αγενέστατο “99 problems” είναι καταπληκτικό, αν και κινδυνεύω να χαρακτηριστώ ως μισογύνης εκφέροντας τέτοια γνώμη. Πρόκειται για επανεκτέλεση του τραγουδιού που πρωτοεμφανίστηκε στο προσωπικό album “Home invasion” του frontman Ice-T και θεωρώ πως είναι πολύ καλύτερο από το αυθεντικό. Η θεματολογία του περιστρέφεται γύρω από τις σεξουαλικές συντρόφους που ο Ice-T (θα ήθελε να) έχει δοκιμάσει. Παρόμοιο θέμα έχει και το “Black voodoo sex”, κλείνοντας έτσι την πρόστυχη κουβέντα. Γνώριμο είναι και το “Institutionalized”, πετυχημένη διασκευή τραγουδιού των Suicidal Tendencies. Το “Back to rehab”, κομμάτι όπου ο drummer Ill Will δίνει ρέστα, ασχολείται με ναρκωτικά και υποθετικές αποτοξινώσεις, αγαπημένα θέματα του συγκροτήματος. Αξίζει εδώ να αναφερθεί ότι ο νέος αυτός drummer έχει χαρίσει σπουδαία ώθηση στους Body Count, από το 2009 που έγινε μέλος τους. Το “Manslaughter” τελειώνει με το πιο ήρεμο “I will always love you”, κομμάτι με αμφιλεγόμενους στίχους, σχετικά με τους αληθινούς ήρωες της Αμερικής. Δεν έχει σημασία όμως, αφού και το ίδιο το συγκρότημα είναι αμφιλεγόμενο, έχοντας ταυτόχρονα φανατικούς φίλους και φανατικούς πολέμιους.

Κείμενο: Φαίδων Κυτριδης